

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

Круглого столу до Дня Європи в Україні

«Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи»

7 травня 2024 року

Біла Церква 2024

УДК 340

Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи : матеріали Круглого столу з нагоди Дня Європи в Україні (БНАУ, 7 травня 2024 р.). - Біла Церква: БНАУ, 2024. - 37 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук, доцент, декан соціально гуманітарного факультету

Бровко Н.І., д-р. юрид. наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Тимощук О.Г., канд. юрид. наук, доцент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Відповідальна за випуск – Тимощук О.Г., канд. юрид. наук, доцент.

До збірника ввійшли матеріали і тези доповідей, подані Круглого столу з нагоди Дня Європи в Україні (Біла Церква, 7 травня 2024 року, Білоцерківський національний аграрний університет) до Організаційного комітету. Тексти публікуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів відповідають автори.

УДК 341.322.5

Сокиринська О.А., к.ю.н., доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТА ДЕПОРТАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Питання переміщення та депортації цивільного населення під час війни є дуже проблемним для уряду воюючої держави, оскільки уряд, що дозволив комусь переїхати в місцевість, яка була піддана етнічним чисткам – означає порушення положення Четвертої Женевської Конвенції 1949 року, що захищає цивільне населення у випадку виникнення міжнародних збройних конфліктів. «Держава, що окупувала території не може депортувати або переміщати частину свого власного цивільного населення на окуповану нею територію», - це передбачено в статті 49 Четвертої Женевської Конвенції 1949 року. «Переміщення, а також депортація цивільних осіб з окупованої території» являє собою так зване серйозне порушення конвенцій – військовий злочин.[1]

Навіть у конфліктах не міжнародного характеру, відповідно до Додаткового Протоколу II від 1977 року, «не повинні віддаватися розпорядження про переміщення цивільного населення з причин, що пов'язані із збройним конфліктом». У випадку, коли такого переміщення вимагає безпека цивільного населення або «особливі суттєві причини військового характеру», наприклад, зміни у проходженні лінії фронту, - населення може бути тимчасово переміщено, але після закінчення військових операцій чи маневрів, воно повинно бути негайно повернуто у власні домівки. Відповідно до статті 17 Додаткового протоколу II «у випадку виникнення необхідності здійснення таких переміщень застосовуються всі можливі заходи для прийому цивільного населення в умовах, що є прийнятними з точки зору забезпечення даху над головою, здоров'я, гігієни, безпеки та харчування».[2] На Нюрнберзькому процесі, що передував прийняттю Женевських Конвенцій 1949 року, деяким високопосадовцям нацистського режиму було пред'явлено обвинувачення у злочинах проти людяності, що полягало у переміщенні цивільного населення з окупованих територій у Німеччину для виконання рабської праці, натомість, переселення громадян Німеччини на окуповані території для постійного проживання. В тексті вироку, що він був проголошений кільком підсудним мова йшла лише про переселення у Німеччину, натомість, про переселення на окуповані території власних громадян не йшлося.

У діючому міжнародному гуманітарному праві, вочевидь, є прогалина суть якої полягає у тому, що у випадку виникнення міжнародного збройного конфлікту жодні норми не регулюють ситуацію, коли держава переміщає своїх власних громадян з таборів біженців та вимушених переселенців, що розташовані

у відносно мирних місцевостях, на прифронтові території. У тому випадку, коли ці люди переселяються туди не примусово, а за власним бажанням та ініціативою – проблема видається ще більш серйозною. Прикладом сучасного стану переселення може слугувати добровільне переселення на окуповані українські території громадян росії. Коли родина, що раніше проживала у старому брудному бараці, вирішує, що найпростіший й швидкий шлях покращити свої житлові умови та покінчити з жахливим життям на батьківщині – бере свою долю у власні руки і починає відновлювати зруйновані стіни чужого дому, що опинився сьогодні на «власному» боці лінії фронту. Хто у цьому випадку зможе взяти на себе право заборонити їй це зробити? В даному випадку юридична проблема не витримує зіткнення зі звичайними людськими потребами.

Список використаних джерел:

1. Женевська Конвенція про захист цивільного населення під час війни. Женева, 12 серпня 1949 р. Четверта Женевська Конвенція (1949). URL: - Електронний ресурс. - режим доступу: <https://www.icrc.org/rus/resources/documents/misc/geneva-convention-4.htm>
2. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв збройних конфліктів не міжнародного характеру (Протокол II), від 8 червня 1977 року. URL: – Електронний ресурс. –режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_200#Text

УДК 343.9

Сімакова С.І., к.ю.н., доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Проаналізовано питання, що стосуються запобігання та протидії корупції в державі, із застосуванням міжнародного досвіду, зокрема було розглянуто Конвенцію ООН проти корупції.

Ключові слова: корупція; протидія; боротьба; злочин; норма права; неправомірна поведінка; доброчесність.

Корупція супроводжує людство з найдавніших часів. Згубний вплив цього асоціального явища відчувається в будь-якій країні. Україна посідає перше місце у боротьбі з корупцією із розроблення комплексної системи викорінення цього всеохопного явища. Наша держава має певні напрацювання в цьому напрямі, але, безумовно, потрібно звернути свої погляди туди, де ця боротьба успішно відбувається і дає позитивні результати. Досвід розвинутих країн світу щодо запобігання та протидії корупції становить суттєвий інтерес для України, адже

Зміст

Бровко Н.І. Розбудова України у світлі вимог євростандартів	3
Сокиринська О.А. Міжнародно-правове регулювання переміщення та депортації цивільного населення під час війни	4
Сімакова С.І. Міжнародний досвід у сфері запобігання та протидії корупції в Україні	5
Малишко І.В. Правове регулювання волонтерської діяльності: міжнародний досвід	7
Пахомова А.О. Особливості суддівського корпусу у європейських судових системах	8
Аргат Я.П. Як європейські цінності втілюються в агросекторі	10
Тимощук О.Г. Законодавчі зміни після набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС в умовах війни в Україні	11
Квашук О., Бровко Н.І. Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи ...	13
Качаненко Л., Бровко Н.І. Україна на шляху до ЄС : виклики та перспективи	15
Коломоєць Є, Линник Т.В. Соціальне забезпечення державних службовців в Європі	16
Дергалюк В.М, Линник Т.В. Європейські цінності та Україна	17
Українець З.В., Линник Т.В. Реформування державної служби в Україні відповідно стандартам ЄС	19
Салій О.І., Линник Т.В. Правове регулювання відносин України з ЄС	20
Резнік В.Г. Die Sprachenpolitik der Europäischen Union: Grundlagen und Wege zu ihrer Umsetzung (Мовна політика Європейського Союзу: сутність та способи її реалізації)	21
Макарчук В.В. Отримання Україною правового статусу країни-кандидата в члени ЄС в контексті національної безпеки	23
Батура М.О., Макарчук В.В. Шлюбний договір в країнах ЄС	24
Садова Є.В., Росавицький О.О. Україна та Європа: шлях до рівності у поглядах на одностатевий шлюб	26
Любченко О.О., Бровко Н.І. Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи	28
Бондаренко Д.О., Росавицький О.О. Євроінтеграція, європейський досвід, європейські цінності, демократичні засади як елемент побудови Європейського Союзу	30
Росавицький О.О. Євроінтеграція, аграрна політика та виклики сьогодення ..	31
Дергалюк В.М., Росавицький О.О. Культурні зв'язки між Україною та Європою	33
Глібко І.І., Росавицький О.О. Євроінтеграція України в Європу	35